

המרכז למורשת המודיעין (מ.ל.מ.)
מרכז המידע למודיעין וטרור

מסמך שלל פלסטיני: עמדות יסוד נוקשות של ערפאת והנהגה הפלסטינית כפי שהן משתקפות בדיון שהתקיים ב"מועצה המרכזית" של אש"פ ערב פרוץ האנתפאדה

דיווח פנימי של "חזית השחרור הפלסטינית" אודות דיון אסטרטגי שקיימה "המועצה המרכזית הפלסטינית", עזה, 9 - 10 ספטמבר 2000.

עורך: דר' ראובן ארליך

[אגרת לקורא](#)   [מבוא: המסר המרכזי](#)   [סיכום](#)   [תרגום מסמך השלל](#)   [המסמך המקורי](#)   [לדף הבית](#)

אגרת לקורא

■ המרכז למורשת המודיעין (המ.ל.מ.), שבאתר ההנצחה הממלכתי של קהילת המודיעין, מהווה מרכז חינוכי תיעודי, פעיל ודינמי, שמטרתו להנציח את לוחמי הסתר ולהנחיל לדורות הבאים את מורשת הקהילה.

■ מרכז המידע למודיעין וטרור הינו חלק ממגוון הפעילויות של המ.ל.מ. המרכז מעניק מגוון שירותים ובהם:

- - השאלת ספרים.
- - ייעוץ ביבליוגרפי.
- - איתור מאמרים ומסמכים רלוונטיים.
- - שימוש בחומר שלל ממבצע "חומת מגן" וממבצעי צה"ל נוספים.
- - שימוש באוספי הקלטות והתקליטורים.
- - הקרנת סרטים בחדר צפייה משוכלל.
- - הפצת אשגרי מידע בנושאי מודיעין, טרור, הסתה ותעמולה.
- - סימפוזיונים וערבי עיון.

לקט מידע זה, המבוסס על מסמך שלל של "חזית השחרור הפלסטינית" ממבצע "חומת מגן", מפרט את תוכנו של דיון בעל אופי מדיני - אסטרטגי אשר התקיים ב"מועצה המרכזית" של אש"פ, כשלושה שבועות לפני פרוץ האנתפאדה. דומה, כי העמדות שהוצגו על ידי ערפאת והנהגה הפלסטינית דאז סביב סוגיות היסוד בסכסוך הישראלי פלסטיני, בעיקר סביב סוגיית הפליטים ו"זכות השיבה", עדיין רלוונטיות ובעלות משמעות גם בעיתוי הנוכחי.

- לקטי מידע קודמים בנושאי הסתה ותעמולה נמצאים באתר האינטרנט של המ.ל.מ. כמו כן, נמצאים באתר לקטי מידע המבוססים על מסמכי שלל פלסטינים שנתפסו על ידי צה"ל. כתובת האתר: www.intelligence.org.il
- נשמח לשמוע הערות והתייחסויות הצרכנים השונים כדי לשפר את המהדורות הבאות של לקט זה.
- לפרטים נוספים על שירותי המרכז, ובקשות למידע משלים אודות הסתה ותעמולה, נא לפנות למידענית הראשית הגב' פלה שטרצר:

טל: 03-5482254 :: mlm@intelligence.org.il פקס: 03-5497731

בברכה,
ד"ר ראובן ארליך
מנהל מרכז המידע למודיעין ולטרור

[חזרה למעלה](#)

[לדף הבית](#)

מבוא: המסר המרכזי

- מסמך שלל ממבצע "חומת מגן" מפרט את תוכנו של דיון בעל אופי מדיני-אסטרטגי אשר התקיים ב"מועצה המרכזית" של אש"פ, ב-9-10 ספטמבר, 2000. "המועצה המרכזית הפלסטינית" הינה גוף קבלת ההחלטות החשוב ביותר באש"פ למעט "המועצה הלאומית הפלסטינית", המתכנסת לעיתים נדירות.
- עיתוי הדיון: ערפאת פתח את דבריו באמרו שהדיון מתקיים ב"צומת דרכים היסטורי מסוכן". ואכן, בראייה לאחור, הייתה זאת נקודת זמן קריטית: כחודשיים לאחר כשלון פסגת "קמפ דייוויד", כשלושה שבועות לפני פרוץ האנתפאדה ערב הגעת הסכמי הביניים לסיימם ומספר ימים לפני ה-13 בספטמבר - מועד בו ראו עצמם הפלסטינים חופשיים להכריז על הקמת מדינה פלסטינית בהתאם להבנתם את הערבויות הבינלאומיות שניחנו להם ע"י האמריקניים והאירופיים.
- אוטנטיות המסמך: אין זה מסמך הסברתי או תעמולתי אלא דיווח פנימי אוטנטי של "חזית השחרור הפלסטינית", ארגון טרור הפועל בחסות עיראק בראשות אבו אל-עבאס (שנעצר לאחרונה על ידי האמריקאים). הרושם המתקבל מקריאת המסמך הוא שהמדובר בסיכום הנאמן לרוח הדברים שהועלו בדיון, גם אם אין המדובר בסטנוגרמה מלאה של הדברים שנאמרו. כותב המסמך מסכם את עיקרי הדברים של כל אחד מהדוברים ואינו נרתע מלהיכנס לפרטים בסוגיות החשובות, תוך תוספות של פרשנות בכתב יד ובסוגריים.
- תוכן הדברים: ככלל מייצג המסמך נאמנה את הקונצנזוס המדיני-אסטרטגי של הפלסטינים ערב האנתפאדה המבוסס בראיית הפלסטינים על פתרון הניצב על שלושה נדבכים מרכזיים: הסוגייה הטריטוריאלית, סוגיית ירושלים וסוגיית הפליטים. ב-דו"ח הועד הפועל של אש"פ שהוצג בדיון נאמר, כי חשיבות פסגת "קמפ דייוויד" בראייה הפלסטינית היא, שישראל העניקה לפלסטינים הזדמנות לחרוג מהדיון על הסוגייה הטריטוריאלית ולהציג

עמדתם גם בסוגיות ירושלים והפליטים.

- בשלוש סוגיות היסוד הללו הציגו הפלסטינים עמדות נוקשות שנועדו בראייתם, להגיע לפתרון "אולם לא כל פתרון, ולא בכל מחיר". (קרי- עדיף שלא להגיע לפתרון על פני ויתור על עמדות יסוד) כדלקמן:
  - הסוגיה הטריטוריאלית- הפלסטינים עמדו על ריבונות מלאה בשטחי 1967 תוך נכונות להמיר 3% משטחי הגדה בחלופי שטחים עם ישראל, וסירוב מוחלט להענות לתביעות ישראליות שמעבר לכך, ובכלל זה לקבלת שטחים בבקעת הירדן.
  - סוגיית ירושלים - הפלסטינים עמדו על ריבונות מלאה בירושלים המזרחית, ובכלל זה בעיר העתיקה ובמתחם הר הבית, תוך נכונות לאפשר ליהודים להתגורר ברובע היהודי שבעיר העתיקה ולקיים חופש פולחן (הערה - בפועל הסכימו הפלסטינים ב"קמפ דייוויד" לריבונות ישראלית ברובע היהודי, ראה ספרו של גלעד שר ב"מרחק נגיעה").
  - סוגיית הפליטים - המסמך משקף עמדה פלסטינית נוקשה שעיקרה תביעה להכרה של ישראל באחריותה להיווצרות בעיית הפליטים, עמידה על זכות הפליטים הפלסטיניים לשוב לבתיהם מהם גורשו ב-1948 או, לחילופין, קבלת פיצויים לפי בחירת הפליטים, ומתן פיצויים למדינות שאירחו את הפליטים. במסגרת זאת עמדו הפלסטינים על מתן קדימות לחזרת הפליטים השהים בלבנון (הערה: כ- 250,000-300,000 פליטים).
- כיצד משתקפות במסמך עמדותיהן של ישראל ושל ארה"ב (שלשיתם של הפלסטינים אין הבדל ביניהן)? ישראל העלתה שורת תביעות שהסכמה להם תוביל להקמת מדינה פלסטינית מפורזת וסיום הסכסוך עם הפלסטינים. בשלוש סוגיות היסוד הנזכרות לעיל העלתה ישראל, בראייה הפלסטינית, את התביעות הבאות:
  - בסוגיה הטריטוריאלית- ביטחונית תבעה ישראל לספח כ-10% משטחי הגדה, להחזיק 15% משטחי בקעת הירדן ולהקים תחנות להרתעה מוקדמת בלב שטח המדינה הפלסטינית ובסיסי פריסה בחירום של צה"ל.
  - בסוגיית ירושלים - בסוגייה הרגישה ביותר של הר הבית תבעה לעצמה ישראל את הריבונות והסכימה למתן חסות [שליטה דה פאקטו] לפלסטינים. ישראל הסכימה לחלוקת הריבונות בירושלים המזרחית כאשר במסגרת זאת יינתן לפלסטינים מתחם בריבונותם בעיר העתיקה, שם תמוקם לשכת ערפאת. שאר השכונות בעיר העתיקה יהיו בשליטה פלסטינית מוניציפלית מאבו דיס.
  - סוגיית הפליטים - ישראל, בראיית הפלסטינים, התכחשה לזכויותיהם של הפליטים והסכימה להכנסת מספר זעום של פליטים (מאות) מידי שנה על בסיס הומניטרי. בולטת העובדה, כי הפלסטינים תופסים את ישראל כמתכחשת "לזכויותיהם" תוך התעלמות מוחלטת מהמשמעות הקשות, בראייה הישראלית, בכל הנוגע לאופיה של ישראל כמדינה יהודית, לו נענתה ישראל אפילו למקצת התביעות הפלסטיניות בסוגיית הפליטים.
- התמונה המתקבלת מהשוואת העמדות הפלסטיניות והעמדות הישראליות כפי שהוצגו בדיון היא שבראיית הפלסטינים היה קיים ערב האנתפאדה פער עמוק ביותר בין עמדות היסוד שלהם לבין הפתרון לסכסוך בראייה הישראלית. בולט במיוחד הפער בכל הנוגע לבעיית הפליטים שבראייה הפלסטינית הינה תביעת יסוד חשובה שאין להשאירה פתוחה לדיונים בעתיד ואין לנתקה מבעיות היסוד האחרות המחייבות פתרון מיידי, פתרון שמשמעותו שינוי באופיה של מדינת ישראל כמדינה יהודית.
- סוגיית ההכרזה על הקמת מדינה פלסטינית עצמאית וריבונות תפסה מקום חשוב בדיון "המועצה המרכזית". מסמך שלל של "המועצה הלאומית הפלסטינית" (3 אוגוסט, 2000) מצביע על כך שהכוונה המקורית הייתה ש"המועצה המרכזית" תצא בהכרזה על סיום שלב הסכמי הביניים והקמת המדינה הפלסטינית העצמאית. אולם הפלסטינים שגילו נוקשות אסטרטגית היו מוכנים לגמישות טקטית: בהיותם מודעים לקשייהם בזירה הבינלאומית ולכך שהעיתוי אינו נוח למהלך חד-צדדי שכזה, העדיפו לדחות את ההכרזה ובינתיים לבצע בשטח את הצעדים הנחוצים לקראת מימוש הקמת המדינה.

לסיכום

❖ בדיון ב"מועצה המרכזית" באו לידי ביטוי עמדות היסוד הנוקשות שבהן דבקו ערפאת והנהגת אש"פ בועידת "קמפ דייויד" וערב פרוץ האנתפאדה. ישראל נתבעה להסכים לנסיגה כמעט מלאה משטחי 1967, להעברת הריבונות על מזרח ירושלים לפלסטינים (כולל על הר הבית) ולממש את "זכות השיבה" (עפ"י הפרשנות הפלסטינים) תוך מתן קדימות לפליטי לבנון. בעוד שהפלסטינים דחו את הצעותיה של ישראל, ושבו והדגישו במהלך הדיון את זכותם להקמת מדינה עצמאית, אין **בנמצא אזכור להכרתם בזכותה של מדינת ישראל להתקיים בגבולות 1967 כמדינה ריבונית בעלת אופי יהודי.**

❖ ראוי להדגיש, כי **עמדות היסוד הנוקשות שייצג ערפאת**, וחוסר נכונותו ללכת לקראת העמדות הישראליות בסוגיות בעלות משמעות קיומית עבור מדינת ישראל (סוגיית הפליטים), זכו להסכמה כללית בין משתתפי הדיון, מתונים כקיצוניים ללא הסתייגות של ממש. כשלושה שבועות לפני פרוץ האנתפאדה, מצטייר איפה ערפאת כמבטא עמדות מקסימליסטיות, הזכות לקונצנזוס, שמהן הוא לא היה מוכן לסטות סטייה של ממש גם אם פירושו של דבר כישלון ה-מו"מ המדיני וקריסת תהליך אוסלו.

❖ האם ניתן להסיק מהדברים שנאמרו, כי **ערפאת**, התכוון בנקודת זמן זאת לחולל אנתפאדה אלימה אשר תביא להשגת מטרות היסוד שהפלסטינים לא הצליחו להשיג באמצעות ה-מו"מ? הנכונות לעשות שימוש באלימות כאמצעי להשגת יעדים מדיניים הוזכרה רק פעם אחת בקצרה ע"י ערפאת שצוטט בסוף דבריו, כי אין הפלסטינים חוששים מעימות בתגובה לאיומי ישראל. אולם על רקע כישלון ועידת "קמפ דייויד", והמשך הדבקות הפלסטינים בעמדות יסוד נוקשות ובלתי מתפשרות, אנו סבורים, כי ערפאת חייב היה לקחת בחשבון, כי נתיב ה-מו"מ הולך ומגיע לסיומו וכי הוא עולה על נתיב של אלימות, כפי שאכן ארע שלושה שבועות לאחר אותה ישיבה של "המועצה המרכזית".

כינוס ה"מועצה המרכזית הפלסטינית: - תרגום מסמך השלל

[רישום תאריך פקס] 19:34 12.9.00

לוגו
חזית השחרור
הפלסטינית

"חזית השחרור הפלסטינית"
[כותרת באנגלית]

"חזית השחרור הפלסטינית"
[כותרת בערבית]

סימוכין.....

תאריך.....

[כינוס] המועצה המרכזית הפלסטינית בעדה (2000/9/9-10)

המועצה המרכזית הפלסטינית התכנסה לישיבה בעיר עזה בימים 9-10 בספטמבר 2000. בישיבה

נכחו 112 חברים ונעדרו 17 חברים. [זאת] לאחר שמספר חברי המועצה הועלה ל-129, ע"י הוספת שני חברים- שהם: עבדאללה אל-חוראני וג'מאל אל-צוראני כיושבי הראש של שתי ועדות, המדינית והמשפטית. לאחר [הכנסת] שינויים בטיטות סדר היום, נקבע סדר היום הבא:-

1. דברי כבוד נשיא מדינת פלסטין [יאסר ערפאת].
2. דו"ח ה"וועד הפועל" [של אש"פ].
3. המצב המדיני:-
  - א. תום שלב [הסכמי] הביניים.
  - ב. ה-מו"מ על הסדר הקבע.
    - 1) בעיית הפליטים הפלסטיניים.
    - 2) ירושלים-בירת מדינת פלסטין.
    - 3) הגבולות והמים.
    - 4) ההתנחלויות.
4. המדינה הפלסטינית העצמאית.
5. הפעלת ופיתוח מוסדות אש"פ.
6. עדכון שוטף.

האח, **אבו אל-אדיב** [סלים זענון], יו"ר המועצה [הלאומית הפלסטינית], פתח את הישיבה בשעה 10:30. לאחר מכן הוא נתן את זכות הדיבור לאח אבו מאזן כדי להציג את דו"ח ה"וועד הפועל", לאחר שכבוד הנשיא התנצל ודחה את הדברים שאמור היה לשאת לישיבת הערב.

דו"ח ה"וועד הפועל" **התמקד** במיוחד בנושא "**קמפ דייויד**", והתייחס בתחילה להזמנה שהופנתה [אל הפלסטינים] ולעמדה הפלסטינית המסתייגת כלפיה, בשל היעדר הכנות מוקדמות.

[דו"ח הוועד הפועל של אש"פ]

מספר חברי המשלחת הפלסטינית [ב"קמפ דייויד"] היה 12 איש בהתאם לתנאים האמריקנים, והיא הורכבה מהמשלחת ל-מו"מ, משלחת מייצגת ומשלחת לסיוע משפטי. "אנו הלכנו כשאנו דבקים בעקרונות היסוד הפלסטינים, המתבססים על החלטות המועצה המרכזית, כשאנו מצויידים במסמכים הדרושים. על האח נביל שעת' הוטל ליצור קשר עם מדינות ערב כדי לעדכן אותן ביחס להתפתחויות האחרונות. **תקוותנו היתה לקיים מו"מ כדי להגיע לפתרון אולם לא כל פתרון ולא בכל מחיר**".

המשלחת התחלקה ולארבע ועדות (בטחון - גבולות - פליטים - ירושלים; סוגריים במקור): -

* **באשר לירושלים:** הוגשו הצעות ע"י האמריקנים בדבר הענקת ריבונות פלסטינית על כמה כפרים המקיפים את ירושלים, כך שהשכונות מחוץ לחומה תישארנה ישראליות (במתכונת של ממשל עצמי; סוגריים במקור), ובתוך החומה תחולקנה השכונות בהתאם לדתות, באופן [שהיה] **מטה לנשיאות בתוך החומה**, [שתהייה לזן] ריבונות [הערה: כנראה הכוונה **ללשכה של ערפאת** שתמוקם בתוך העיר העתיקה ותהנה מריבונות פלסטינית-ראה להלן].

* **באשר לפליטים:** לא הוגשה [במשתמע ע"י הישראלים] הצעה רצינית כלשהי. הם [הישראלים] "עקפו את הנושא [ע"י], כך שהם דחו את ההכרה באחריותם ביחס לפליטים; יתר על כן, הם הודיעו שהם מסכימים לשיבה של כמה מאות [פליטים] כל שנה ועל בסיס הומניטרי. הם הציגו את אי התנגדותם לפיצויים באמצעות קרן בינלאומית, שתחלק [את הפיצויים] לשני הצדדים. כמו כן, הם העלו את נושא נכסי הנפקדים [הפלסטינים], [וטענו] שהם השתמשו בהם בהתאם לחוק הישראלי ו [לכן], אין ברשותם כספים [אלה]. לפיכך, הכסף יגיע מהמדינות הערביות [ומדינות] אחרות.

* **באשר לגבולות:** הם ביקשו להתחיל [בסימון] הגבולות עם מדינות ערב, הם היקצו 10% - 15% [משטח] עמק הירדן עבורם. באשר לביטחון, הם ביקשו 3-5 בסיסי פיקוח ויציאה [הערה: הכוונה לבסיסים לשעת חירום] עבורם בשטח, בנוסף לשליטתם על המרחב האווירי בכל המצבים. [כמו כן הם ביקשו את] נוכחותם **במעברי הגבול ובמעברים הבינלאומיים** כדי לפקח על כל דבר. כמו-כן, הם הציעו שהמדינה [הפלסטינית] תהיה מפורזת. באותה עת נהגו האמריקנים לפרסם הודעות המרמזות על התקדמות, שהיו לא יותר מאשר הודעות [שנועדו] לעידוד. [הדיון על] נושא ירושלים התמקד בסוגיית מתחם [הר הבית] והריבונות עליו בהיותו מוקד הפתרון באשר לירושלים. הם אף הגישו בקשה, שלישראל תהיה ריבונות על המתחם, ולנו - החסות (במקור: רעאיה).

מבחינתנו, פסגת ["קמפ דייויד"] העניקה [לנו] הזדמנות להציג שתי סוגיות חשובות: הפליטים וירושלים. הם [הישראלים] הדגישו את הביטחון, בפרט את השליטה על חלק מהשטח ליד נהר הירדן לתקופה העולה על 12 שנה. הם דרשו - בסיסים בגדה המערבית וגם פיקוח, וכן את נוכחות ישראל במעברים ושליטה על המרחב האווירי.

[עמדתנו] - הסכמה לנוכחות בינלאומית או רב-לאומית [לאורך] הגבול בראשות אמריקנית או אחרת ודחיית נוכחות ישראלית כלשהי [לאורך] הגבול. כמו-כן, סירבנו באופן מוחלט לקריעת [נתחים] מה"שטחים". לאחר קבלת הגדה המערבית, ניתן [יהיה] לבצע כמה תיקונים [הערה: תיקוני גבול] הדדיים.

עמדתנו בקשר לפליטים, אין מניעה מ[מתן] פיצויים באמצעות קרן בינלאומית. אולם, אין לתת פיצוי זה ליהודים [יוצאי מדינות ערב]. אנו גם מטילים על ישראל את האחריות המוסרית והמשפטית, [להיווצרות בעיית הפליטים] תוך הדגשת הבטחת זכות השיבה [של הפליטים], לכל מי שחפץ בכך, לבתיהם ונכסיהם ב-1948. זאת בתנאי שנתחיל בפליטי לבנון, ושיוענק פיצוי לפליטים - הן אלה שישובו והן אלה שלא ישובו, [כך] שהאחריות על [מתן] הפיצויים תוטל על קרן הנפקדים הישראלית. [כמו-כן] יוענקו פיצויים למדינות [ערב] המארחות את הפליטים - ואין לערבב בין הפליטים הפלסטיניים לבין המהגרים היהודיים [הערה: הכוונה ליהודי ארצות ערב שעלו לישראל].

ירושלים חולקה [לשטח] שבתוך החומה [ולשטח] שמחוץ לחומה. ירושלים חולקה למתחם הר הבית ולמקומות הנוצריים - האסלאמיים - הארמניים - הרובע היהודי ומטה הנשיאות [לשכת ערפאת] בתוך הרובע המוסלמי, שייחנה מריבונות. מה שמחוץ ל[תחום] הריבונות ינוהל מאבו דיס כממשל עצמי, והכפרים שמחוץ לירושלים, בהתאם לכל כפר.

עמדתנו: דרשנו, שירושלים תוחזר במלואה לשלטון הפלסטיני. היהודים [יהיו] רשאים לגור ברובע היהודי ויותר להם חופש פולחן (לא אמרנו שום מילה בנושא הריבונות; סוגריים במקור).

באשר **לעמדות הישראליות** ועמדתם [של הישראלים] לגבי הפתרון, לאור התוצאות "קמפ דייויד", הרי הן [כדקלמן]:

- הגבולות והשליטה בשיעור של 10.5% [מהשטחים] ואי הסכמה בנוגע לחילופי [שטחים].
- **חמש עמדות תצפית ובסיסים [לשעת חירום]** ושלוש דרכים אליהם. [הערה: לדעתנו טועה המחבר. הכוונה כנראה לאתרי התרעה מוקדמת ולא לעמדות תצפית].
- **שלוש תחנות התרעה מוקדמת ושליטה על 8% מבקעת [הירדן].** [הערה: לדעתנו טועה המחבר. הכוונה כנראה לעמדות תצפית ולא לתחנות התרעה מוקדמת].
- 15% מנהר הירדן; 15% מים המלח.
- המרחב האווירי: ריבונות פלסטינית ושליטה ישראלית.
- "לא" לזכות השיבה, למעט לעשרת אלפים במשך 15 שנה. בתמורה לכך: סיום הסכסוך ומדינה מפורזת.

[חזרה למעלה](#)

[דברי משתתפים בישיבה]

לאחר קריאת דו"ח "הוועד הפועל", דיברו האחים [הבאים]:

* **יאסר עבד רבה:**

הדגיש את הצורך שלא לחייב את עצמנו למועדים [בהקשר להכרזה על מדינה פלסטינית], בהדגישו את הצורך לדבוק בהחלטות הגופים הלגיטימיים הבינלאומיים. הוא הדגיש, ששיבתנו זו אינה צריכה [להתנהל] באופן שעל סדר היום שלה תהיה רק [סוגיית] הדחייה, [של ההכרזה] אלא [עלינו] לתמוך בהנהגה במאבקה ולנקוט צעדים בשטח למימוש [המחשת] המדינה [הפלסטינית], למשל: להתחיל לקבוע מועדים לבחירות וצעדים אחרים בעלי [משמעות של] ריבונות.

* **צא'ב עריקאת:**

הדגיש את הזיקה בין הסוגיות המרכזיות לבין החלטות הגופים הלגיטימיים. הוא הזהיר מפני הלחצים האמריקניים [שנועדו] לכפות פתרונות בלתי צודקים, בהדגישו את אי ההסכמה ב"קמפ דייויד". הוא הבהיר, שההכרה במדינה שונה מההכרה בעת שהכרזנו עליה באלג'יר [בשנת 1988] ויש לנהוג בעניין זה בשיקול דעת. [עם זאת], הכרזת העצמאות היא זכות מוחלטת של עמנו, שביכולתנו [להחיל אותה בפועל] בכל עת, ללא כל הסכם, והיא תתאשר בהתאם להחלטתנו במוסדות החוקתיים.

* **אחמד קריע:**

הדגיש את הצורך לדבוק בסיום של שלב הביניים והתחייבויותיו. הוא קרא לנהוג ברצינות בנוגע להכרזה על מימוש המדינה, בהדגישו שלא הושגה כל התקדמות במו"מ [על הסכם] הקבע, כתוצאה מהעמדה הישראלית.

* **נביל שעת':**

הדגיש את העדר ההתקדמות ב"קמפ דייויד" ולאחריה, ואת העמדה הישראלית והאמריקנית המתנכרת לזכויות עמנו והלוחצת על המדינות לסגת - מתמיכתן ולנסות לכתר את העמדה הפלסטינית הדבקה בזכויות ובעקרונות היסוד. הוא הדגיש שהנשיא [ערפאת] ביצע ב-ארה"ב התקפת-נגד [מילולית] על העמדה הישראלית. הוא הדגיש, "שאנו טיפלנו בנושא המדינה כזכות פלסטינית והגענו להכרה בינלאומית [בכך] שלעם הפלסטיני הזכות להכריז על מדינתו כל אימת שיחפוץ. זוהי זכות התקפה, הן ל-13/9 או לאחר מכן". הוא הדגיש, שההצהרה הינה "החלטה [בהקשר של] המאבק" וכל עוד קיימת הזדמנות להשלים את ה-מו"מ, יש לקבל את החלטה בדבר הדחייה, בהתחשב באינטרס העליון של העם הפלסטיני.

בשעה 14:00 הסתיימה הישיבה, כדי להשלימה בשעה 18:00 ולשמוע את דברי כבוד הנשיא, אבו עמאר בישיבת הערב. (ישיבת הערב) אכן נפתחה בשעה 18:00 ובתחילתה הזכיר אבו אל-אדיב את וועדות המועצה ואת הרכביהן, כדקלמן:-

- ועדת האחדות הלאומית בראשות אל-טיב עבד אל-רחים.
- ועדת ההכנות למדינה מטעם "הוועד הפועל" וראשות המועצה.
- הוועדה לחידוש המועצה הלאומית הפלסטינית (שנוייה במחלוקת, נוכח השקפות [שונות של] "פת"ח" ["החזית] העממית"; סוגריים במקור).
- הוועדה המשפטית.
- ועדת החוקה, אשר תתכנס עם הוועדה המשפטית [על מנת] להטיל עליה להכריז על חוקה.

[דברי ערפאת]

בדבריו, אמר כבוד הנשיא, אבו עמאר, שעמנו הפלסטיני עובר בצומת היסטורי מסוכן. דבריו התמקדו [בועידת] "קמפ דייויד", שם ניסו הישראלים והאמריקנים "ללפות אותנו"; אולם, העמדה הפלסטינית הייתה אחראית. באשר למה שמוצע לנו: דובר על [תוספת בכתב יד] 91% לנו [סוף התוספת] מהשטח ו-9% [ל]התנחלויות [תוספת בכתב יד] ממנה יוחזר [סוף תוספת] 1% [כחילופי שטחים]. למצרים הוצע 94% מהשטח עבורנו חילופי [שטחים] [תוספת בכתב יד] בשיעור של 6% [סוף תוספת]. להווי ידוע, שהשטח, בפועל, של התנחלויות [הוא] 8.1%. אנו הסכמנו על 3% עם חילופי [שטחים],

בתנאי שהדבר לא ישפיע על הרצף הגיאוגרפי של שטחינו ושלא יכלול את שטחי מי התהום.

הנשיא הציג את הפעילות המדינית הכוללת מאז [כינוס] המועצה המרכזית הקודם ועד עתה, כולל השיחות הכושלות ב"קמפ דייוויד" וכינוס "ועדת ירושלים" של "ארגון הועידה האסלאמית" וכינוס מועצת "הליגה [הערבית]".

כמו כן, הדגיש [ערפאת] את הדבקות המלאה בזכויותינו באשר לפליטים, ירושלים, הגבולות, המים והמדינה. הוא הבהיר, ש-ארה"ב לא הסתפקה בעמדה הנוטה [במשתמע- לישראל] ב"קמפ דייוויד", אלא המשיכה בלחציה על המדינות אליהן שם פעמיו בסיוורו האחרון לצורך גיוס תמיכה לשם הכרזה על מימוש המדינה, באמצעות נציגיה וקשר טלפוני. דבר זה השפיע על עמדות חלק מהמדינות, בפרט האירופיות, שכבר הודיעו על תמיכתן בהצהרה על המדינה ב"ועידת ברלין" ולאחר מכן חזרו בהן והסתייגו מתמיכה זו. [ועידת ברלין] התקיימה במרס 1999. בוועידה הכיר האיחוד האירופי בזכותם של הפלסטינים להגדרה עצמית, ובכלל זאת באמצעות הקמת מדינה

הוא ציין, שלמועצה הזכות לבחור את קביעת מועד ההצהרה על מימוש המדינה, בהדגישו את החשיבות שבבחינת ההשלכות הנובעות מכך, תוך בקשה לתת ל-מו"מ סיכוי של 5 שבועות, אותם ביקש הנשיא קלינטון לפני תום הקדנציה שלו.

הנשיא הדגיש, כי קיים פער גדול בין ישראל, הדורשת להישאר ב-10% מגושי ההתנחלויות, לבין העמדה הפלסטינית, הקובעת כי [שטח] זה לא יחרוג מ-3% בגדה המערבית תוך נסיגה מלאה מרצועת עזה

[הצד הישראלי] דרש להישאר ב-15% מאזור ים המלח ובקעת הירדן לתקופה העשויה להגיע ל-10-15 שנה. [ערפאת] הדגיש את הדרישות הישראליות מהפלסטינים, בפרט הביטחוניות- [קרי: הדרושה להצבת (5; בסוגריים במקור) תחנות להתרעה מוקדמת לאורך גבול הירדן בנוסף ל(6; סוגריים במקור) עמדות צבאיות- לצד הדרישה לחלקים מ-]שתי המילים האחרונות מודגשות בקו במקור] העיר ירושלים המזרחית ורחבת הר הבית, "דבר לו סרבנו".

כמו-כן, הוא התייחס לאיומים התוקפניים הישראליים בהדגישו את הנכונות הפלסטינית לעימות (במקור: אל-אסתעדאד אל-פלסטיני ללמואג'ה).

[חזרה למעלה](#)

[דיון כללי בעקבות דברי ערפאת]

לאחר מכן החל (דיון כללי בעקבות דברי ערפאת).

* **אבו עלי מצטט דיבר בשם "החזית העממית":**

הוא הדגיש, שההסדר נמצא במבוי סתום ויש לעמוד על הגורמים לכך. כן הדגיש, שהמדיניות הישראלית אינה מכירה בזכויות עמינו הפלסטיני והמדיניות האמריקנית ממחישה זאת. עוד הדגיש, ששלב [הסכמי] הביניים הסתיים, דבר המחייב להתחיל בצעדים למימוש המדינה "בשטח", כולל בחירות לפרלמנט של המדינה, בחירות מקומיות והעברת הנושא למוסדות אש"פ. הוא הדגיש את עמדת "החזית העממית" נגד הדחייה ונגד [העקרונות] של חילופי [שטחים] שהוצע, ואת הצורך לחזק את המבנה של החזית הפנימית. הוא גם העלה את הצורך למצוא פתרון לבעיית המורים.

* **צאלח רא'פת בשם "האיחוד הדמוקרטי הפלסטיני" (פדא):**

- הדגיש את ההערכה לעמידה האיתנה של המשלחת הפלסטינית בהנהגת הנשיא ב"קמפ דייוויד", חרף הלחצים והאיומים האמריקניים והישראליים.
- הצורך להתוות תכנית פלסטינית לקדם את פני הצעדים הישראליים באשר ליהוד ירושלים ולהתנחלות
- הודעה על אי קביעת [מועד סיום של] שלב [הסכמי] הביניים, תוך הדגשה שהפלסטינים מילאו את התחייגויותיהם ו[שיש] להפעיל לחץ על ישראל לביצוע התחייבויותיה.
- יש להדגיש את החלטות שני המושבים של המועצה המרכזית בפברואר וביולי - בעניין סוגיית שלב הקבע, הכוללות את ההחלטות [שזכו לקונצנזוס] לאומי, ולסרב לפרקן [לגורמים] ולדחות את ביצוען [!]? או לערוך

הסכם חלקי. [כמו כן] יש להדגיש את הריבונות המלאה על ירושלים המזרחית שנכבשה בשנת 1967, על כל רובעיה והמקומות המקודשים שלה, כולל שכונת המוגרבים והכותל המערבי.

- נקיטת צעדים למימוש מסגרת המדינה "בשטח" והפעלת מוסדות אש"פ.

* תיסיר ח'אלד בשם "החזית הדמוקרטית":

המבוי הסתום [בו נתון] תהליך השלום ועקרות ה-מו"מ, ומה שהתברר כוודאי בפסגת "קמפ דייוויד" באמצעות הפעלת לחצים על הפלסטינים לשם [עשיית] וויתורים. דחייה מוחלטת של חילופי שטחים לפני אשרור הנסיגה לגבולות ה-4 ביוני. דבקות בהחלטות ובעקרונות היסוד של המועצה בהיותם עקרונות יסוד [בעלי מעמד של] קונצנזוס לאומי והחשש מהצגת פתרון, הכולל את הפליטים בלבנון- בטרם תאשר ישראל את זכות השיבה והכללת [זכות] השיבה לכל הפליטים בכל המקומות בהם הם נימצאים.

אנו דורשים את רשימת ההבנות ההדדיות, שאחדים דברו עליהן והמשך ה-מו"מ על בסיס הבנות אלה, שהושגו ב"קמפ דייוויד". יש לדרוש את ביצוע ההתחייבות של שלב [הסכמי] הביניים. קריאה להפסקת המו"מ במתכונתו הנוכחית והשבת העניינים למסלולם ע"י הודעה על ריבונות מדינת פלסטין על כל השטחים הכבושים, לרבות ירושלים. מימוש זה אינו זקוק להצהרה חדשה לאחר שזו ניתנה כבר ב-15.11.88. אנו דורשים לבצעה ב"שטח", בתום תקופת [הסכמי] הביניים ב-13 בספטמבר. אנו מזהירים מפני נסיגה מהחלטה זו ע"י אי קביעת מועד [סיום] שלב [הסדר] הביניים ו[אין] מימושה במועד המוצהר. הצורך לבצע את ההחלטות הקודמות של המועצה.

* החבר אבו אל-עבאס בשם "חזית השחרור הפלסטינית":

(דבריו מצורפים ל-דו"ח- סוגריים במקור). (הערה: ראה נספח ל-דו"ח)

(השלמת הדיון בכללי ב-10 בספטמבר).

למחרת, ה-10, הושלם הדיון הכללי:

* רכאד סאלם (אבו מחמוד) בשם "חזית השחרור הערבית":

הדגיש את אי רצינות המו"מ ודרש להפסיקו, וכן את הצורך להודיע על תום שלב [הסכמי] הביניים ונקיטת צעדי ריבונות בשטח לשם מימוש ההכרזה על המדינה, שנעשתה באלג'יר בשנת 1988.

* סמיר ע'ושה בשם "חזית המאבק העממי הפלסטיני":

- שיבח את העמידה האיתנה של המשלחת [הפלסטינית] למו"מ, בראשות הנשיא, ב"קמפ דייוויד" ואת דבקותה בעקרונות היסוד, חרף הלחצים [שהופעלו עליה].
- תבע להצהיר על סיום שלב [הסכמי] הביניים ואי חידושו ולנקוט את צעדי הריבונות בשטח, לשם מימוש ההכרזה על המדינה.

* ג'מיל שחאדה בשם "החזית הערבית הפלסטינית":

- ציין את עמידתה האיתנה של המשלחת למו"מ והדגיש את הצורך לסיים את שלב [הסכמי] הביניים ולנקוט את הצעדים הריבוניים "בשטח".

* סלימאן אל-נג'אב בשם "מפלגת העם": ציין את עמידתה האיתנה של המשלחת ל-מו"מ והדגיש את הדבקות בעקרונות היסוד, סיום שלב [הסדר] הביניים ובניית עמודי תווך של המדינה לשם מימושה "בשטח".

* יחיא מוסא דיבר בשם "מפלגת ההצלה" [באומרו] שפלסטין היא הקדש (וקף) אסלאמי ואין לנגוע באף אחד מהמקומות הקדושים בירושלים. [יש] צורך לממש את המדינה "בשטח" ולהפסיק את ה-מו"מ.

[הקמת ועדת ניסוח]

הוקמה "ועדת ניסוח" של הודעת הסיכום, שחבריה:

- טיב עבד אל-רחים (יו"ר הועדה)
- אחמד עבד אל-רחמן
- ג'מיל אל-מג'דלאוי ("חזית עממית")
- אבו לילא ("החזית" הדמוקרטית)
- נביל עמרו
- עבד אל-רחמן עוצ' אללה ("מפלגת העם")
- צאלח רא'פת (פדא)
- ואצל אבו יוסף ("חזית שחרור פלסטינית")
- חסין רחאל ("חזית שחרור הערבית").
- אחמד מג'דלאני ("חזית המאבק")
- צלאח אל-ברדויל ("מפלגת ההצלה")
- ג'מיל שחאדה ("חזית ערבית פלסטינית").

- ב"ועדת הניסוח" נרשמה הסתייגות בשם "החזית" ביחס לסעיף 5 בהודעת [הסיכום] הואיל והוא הותיר את נושא מימוש המדינה לתקופה הבאה.
- "החזית העממית" ו"הדמוקרטית" ו"חזית השחרור הערבית" ו"מפלגת" ההצלה רשמו את הסתייגותן לגבי סעיף זה. לאחר השלמת [ניסוח] הודעת הסיכום היא הוקראה במועצה. הוסכם [לקיים] הצבעה על סעיף 5 שבהודעה, שלגביו נתגלו חילוקי דעות. בעד סעיף זה הצביעו 58 [תוספת בכתב יד] חברים ונגדה (-15 סוגריים במקור) חברים [סוף התוספת]. נמנעו 3 חברים. "החזית" החליטה להימנע מהצבעה בנוגע לסעיף זה.
- לאחר מכן, התקיימה הצבעה על הודעת הסיכום בצורה כללית והיא פורסמה בקונצנזוס של הנוכחים.
- נמסרה הודעה על סיום מושב המועצה המרכזית, כך שהוא יתכנס בפעם הבאה לא יאוחר מה- 15/11 בהתאם להודעת הסיכום, הקובעת כי מושב זה [נותר] פתוח.
- [תוספת בכתב יד] יצוין, כי ה"חזית" נכחה במושב באמצעות משלחת בראשות החבר אבו אל-עבאס, המזכ"ל, ושחבריה היו החבר אבו אחמד, חבר המזכירות הכללית, וואצל אבו יוסף.

חזרה למעלה

[תוספת בכתב-יד] נספח:

- דבריו של החבר אבו אל-עבאס, שנישאו במושב.

- הודעת הסיכום של המועצה המרכזית.

[נספח לדו"ח]

לוגו
חזית השחרור
הפלסטינית

"חזית השחרור הפלסטינית"
[כותרת באנגלית]

"חזית השחרור הפלסטינית"
[כותרת בערבית]

עזה: [מנגנון] ההסברה של "חזית השחרור הפלסטינית"

הנהגת "חזית השחרור הפלסטינית" כינסה ישיבה ממושכת בראשות החבר אבו אל-עבאס, המזכיר הכללי של ה"חזית", שהוקדשה לדיון בתוצאות ישיבות המועצה המרכזית במושב האחרון, שנערך בעזה בימים 9-10/9/2000.

במהלך הישיבה הנ"ל הובעה הערכה לאחריות העליונה והדמוקרטית שייחדה את הדיון [שהתקיים] בתוך המועצה המרכזית, מאחר שהיא שיקפה את מודעות הכל לחומרת האתגרים ולגורליותם, שכופה השלב [הנוכחי].

היא קידמה בברכה את התוצאות החיוביות של הישיבה הנ"ל, כפי שבא לידי ביטוי בהודעת הסיכום שהתפרסמה מטעמה, היא [הדגישה] מחדש את הדבקות בעקרונות היסוד הלאומיים הפלסטיניים.

הישיבה הביעה הערכה להחלטות שהתפרסמו מטעם המועצה המרכזית ודרשה להתחיל ליישמן מייד. היא הדגישה, שאמינות המועצה מחייבת ביצוע מושלם של כל החלטות אשר התפרסמו מטעם מושבי ישיבותיה הואיל והם מייצגים קווים מדיניים עיקריים של העשייה הלאומית הפלסטינית.

הישיבה נעצרה נוכח הסעיף הנוגע למועד ה-13 בספטמבר וההכרזה על מימוש המדינה הפלסטינית. "חזית השחרור הפלסטינית" הדגישה את הסתייגותה מהנאמר בהודעת הסיכום בנדון והביעה דעתה, שמה שנאמר בנדון מהווה, במשתמע, הסכמה לחידוש שלב [הסכמי] הביניים. היא הוסיפה שהחמצת שני מועדים ה- 4/5/99 וה- 13/9/00 עלולה להשפיע לרעה על מוראל ההמונים שלנו ועל רמת מוכנותם.

כינוס ה"מועצה המרכזית הפלסטינית" - המסמך המקורי

Palestinian Liberation Front

جبهة التحرير الفلسطينية

الرقم :

التاريخ :

المجلس المركزي الفلسطيني

غزة ٩-١٠/٩/٢٠٠٠م

عقد المجلس المركزي الفلسطيني اجتماعه في مدينة غزة يومي ٩-١٠/٩/٢٠٠٠م
 وقد حضر هذه الجلسة ١١٢ عضو وغياب ١٧ عضو بعد أن رفع عدد أعضاء المجلس إلى
 ١٢٩ بإضافة عضوين هما عبد الله الحوراني وجمال الصوراتي كرئيس لجنتي السياسة
 والائتوائية ، وبعد تعديلات على مشروع جدول الأعمال تم تثبيت جدول الأعمال التالي :

أولاً : كلمة السيد رئيس دولة فلسطين
 ثانياً : تقرير اللجنة التنفيذية .
 ثالثاً : الوضع السياسي

- ١- انتهاء المرحلة الانتقالية .
- ٢- مفاوضات الوضع النهائي
  - أ) قضية اللاجئين الفلسطينيين .
  - ب) القدس عاصمة دولة فلسطين .
  - ج) الحدود والمياه .
  - د) المستوطنات .
- رابعاً : الدولة الفلسطينية المستقلة
- خامساً : تفعيل وتطوير مؤسسات م.ت.ف.
- سادساً : ما يستجد من أعمال .

وبعد أن افتتح الأخ أبو الأمير رئيس المجلس الاجتماع في الساعة 10.30 أعطى الكلمة للأخ
 أبو مازن لتقديم تقرير اللجنة التنفيذية بعد اعتذار الأخ الرئيس لتقديم كلمة وتأجيلها للجلسة
 المسائية .

وقد ركز تقرير اللجنة التنفيذية خاصة على موضوع كامب ديفيد حيث تطرحه بداية إلى الدعوة التي وجهت والموقف الفلسطيني المتحفظ عليها لعدم وجود تحضيرات سابقة .
وقد كان عدد أعضاء الوفد الفلسطيني ١٢ عضوا حسب الشروط الأمريكية وتشكل من الوفد المفاوض ووفد استشاري ووفد مساند قانوني . وذهبنا متمسكين بالثوابت الفلسطينية والمستعدة إلى قرارات المجلس المركزي ومزودين بالوثائق اللازمة . وتم تكليف الأخ نبيل شعث الاتصال مع الدول العربية لوضعها أمام التطورات والمستجدات التي تحصل . وكان أملنا ان نتفاوض للوصول إلى حل ولكن ليس أي حل وبأي ثمن .

وتوزع الوفد إلى أربعة لجان (أمن - حدود - لاجئين - القدس)

- بالنسبة للقدس قدمت اقتراحات من خلال الأمريكية بمنح السيادة الفلسطينية على بعض القرى المحيطة بالقدس وعلى ان تبقى الاحياء خارج السور للاسرائيلية (صيغة حكم ذاتي) ودخل السور تقسم الاحياء حسب الديانات مع مقر للرئاسة داخل السور له سيادة .
- بالنسبة للاجئين لم يقدموا جديا أي شيء وكان هناك التفاف حول الموضوع حيث رفضوا الاعتراف بمسؤوليتهم عن اللاجئين بل أعلنوا أنهم مع عودة بضعة مئات كل عام وعلى أساس السانتي . وعرضوا عدم ممانعتهم للتعويضات من خلال صندوق دولي يوزع على الطرفين . كما تحدثوا عن أموال الغائبين أنهم صرفوها بقانون اسرائيل وليس لديهم أموال .
- والمعال سياسي من الدول العربية والأخرى .

- بالنسبة للحدود طلبوا بداية الحدود مع الدول العربية وحددوا ١٠-١٥٪ من وادي الأردن لهم ، وطالبوا فيما يتعلق بالأمن من ٣-٥ قواعد مراقبة وانطلاق لهم في أراضينا بالإضافة إلى سيطرتهم على الأجزاء بكل أوضاعها وتواجدهم في المنافذ والمعابر الدولية لمراقبة كل شيء . كما طرحوا أن تكون الدولة منزوعة السلاح .

وقد كان الأميركيان يصدرون بيانات توحى بالتقدم وكانت عبارة عن بيانات تشجيعية لا أكثر . وكان موضوع القدس يتركز على موضوع الحرم والسيادة عليه باعتباره مركز الحل بالنسبة للقدس . حتى أنهم تقدموا بطلب أن تكون لاسرائيل السيادة على الحرم ولنا الرعاية .
من وجهة نظرنا القمة أتاحت فرصة لعرض قضيتين مهمتين وهما اللاجئين والقدس . وهم أكدوا على الأمن وخاصة السيطرة على أجزاء من الأراضي على نهر الأردن لمدة تزيد عن ١٢ عام وطالبوا بقواعد في الضفة ورقابة أيضا بوجود اسرائيل على المعابر وسيطرة على الاجزاء .

موقفنا القبول بوجود دولي أو متعدد الجنسيات على الحدود برئاسة أمريكية أو غير ذلك ورفض أي وجود اسرائيلي على الحدود . كما رفضنا الامتناع من الأراضي نهائيا وبعد استلام الضفة يمكن اجراء بعض التعديلات النهائية .

وحول اللاجئين لا مانع من التعويض عبر صندوق دولي ولكن هذا التعويض يجب أن لا يدفع لليهود . ونحمل اسرائيل المسؤولية الابدية والقانونية مع التأكيد على ضمان حق العودة لكل من يرغب في ذلك إلى بيوتهم واملاكهم في ٤٨ . على أن نبدأ في لاجئين لبنان وأن يعوض اللاجئين الذي يعود والذي لا يعود مع مسؤولية التعويض من صندوق الغائبين الاسرائيلي . ودفع التعويضات عن الممتلكات العامة للفلسطينيين ودفع تعويضات للدول المضيفة للاجئين وعدم الخلط بين اللاجئين الفلسطينيين والمهاجرين اليهود . والقدس قسمت إلى داخل السور وخارج السور .

وتم تقسيم القدس إلى الحرم الشريف والاماكن المسيحية - اسلامية - ارمنية - حارة اليهود ومجمع الرئاسة داخل الحي الاسلامي يتمتع بالسيادة . وما هو خارج السيادة تدار من أبو ديس كحكم ذاتي والقرى خارج القدس حسب كل قرية .
موقفنا طالبتنا ان تعود القدس كاملة للسلطة الفلسطينية ويمكن لليهود ان يسكنوا الحي اليهودي ويسمح لهم بحرية العبادة (ولم نتكلم أي كلمة عن السيادة) .
أما المواقف الاسرائيلية وروايتهم لنحل على ضوء نتائج "امب ديفيد هي :

- الحدود والسيطرة بنسبة ١٠,٥٪ وعدم القبول بالتبادل .
  - خمسة مواقع مراقبة وقواعد وثلاث طرق لها .
  - ثلاث محطات انذار مبكر وسيطرة على ٨٪ من الغور .
  - ١٥٪ من نهر الاردن ١٥٪ من البحر الميت .
  - الاجواء سيادة فلسطينية وسيطرة اسرائيلية .
  - للاحق العودة باستثناء عشرة آلاف خلال خمسة عشر عاما .
- مقابل ذلك انتهاء الصراع ودولة منزوعة السلاح .
بعد قراءة تقرير اللجنة التنفيذية تحدث الاخوة :

ياسر عبد ربه :

أكد على ضرورة عدم ربط أنفسنا بمواعيد مؤكدا على ضرورة التمسك بقرارات الشرعية الدولية . وأكد على أن اجتماعنا هذا يجب أن لا يكون على جدول أعماله فقط التأجيل بل دعم القيادة في معركتها واتخاذ اجراءات على الأرض تجسد الدولة مثل الشروع بتحديد مواعيد الانتخابات والاجراءات الاخرى ذات السيادة .

صائب عريقات :

أكد على ربط القضايا الرئيسية بقرارات الشرعية الدولية وحذر من الضغوط الأمريكية للعرض الحلول الغير عادلة مؤكدا على عدم الاتفاق في كامب ديفيد .
موضحا ان الاعتراف بالدولة يختلف عن الاعتراف عندما أعلنها في الجزائر
ويحتاج إلى حسابات، وإعلان الدولة حق مطلق لشعبنا يستطيع في أي وقت
دون أي اتفاق ويتقرر بناء على قرارنا في المؤسسات التشريعية .

أحمد قريع :

أكد على ضرورة التمسك بانتهاء المرحلة الانتقالية واستحقاقها ودعا إلى
التعامل بجدلانية مع إعلان تجسيد الدولة مؤكدا على عدم احراز أي تقدم في
المفاوضات النهائية نتيجة الموقف الامرائيلي .

نبيل شعنت :

أكد على عدم التقدم في كامب ديفيد وبعدها والموقف الامرائيلي والأمريكي
المتنكر لحقوق شعبنا والضغوط على الدول للتراجع عن تأييدها ومحاولة
محاصرة الموقف الفلسطيني المتمسك بالحقوق والثوابت .
وأكد ان الرئيس في أمريكا قام بهجمة مضادة للموقف الامرائيلي . وأكد على
أننا عملنا في موضوع الدولة كحق فلسطيني ووصلنا إلى اعتراف دولي ان
الشعب الفلسطيني له الحق بإعلان دولته متى شاء وهذا الحق قائم سواء لمي
٩/١٣ أو فيما بعد . وأكد ان الاعلان قرار نضالي وطالما ان هناك فرصة
لاستكمال المفاوضات فقرار التأجيل يجب ان يأخذ بالاعتبار المصلحة العليا
للشعب الفلسطيني .

وفي الساعة الثانية رفعت الجلسة لاستكمالها في الساعة السادسة مساء والامتماع
إلى كلمة الأخ الرئيس أبو عمار في الجلسة المسائية التي افتتحت في السادسة مساء والتي
أشار في بدايتها الأخ أبو الاديب إلى لجان المجلس وتشكيلاتها وهي :

- لجنة الوحدة الوطنية برئاسة الطيب عبد الرحيم .
- لجنة الاستعدادات للدولة من اللجنة التنفيذية ورئاسة المجلس .
- لجنة تجديد المجلس الوطني الفلسطيني (يخيم الخلاف عليها بسبب وجهتي نظر فتح
والشعبية) .
- اللجنة القانونية .
- لجنة الدستور التي تجتمع مع اللجنة القانونية وتنقيحها بإعلان دستوري .

وجاء في كلمة الأخ الرئيس أبو عمار بأن وضعنا الفلسطيني يمر في منعطف تاريخي وخطير. وتركز الحديث حول كامب ديفيد حيث حاول الاسرائيليون والامريكيون ان يلتفوا علينا لكن الوفد الفلسطيني كان على مستوى المسؤولية . ^{لنا} ٩٦٪ مساحة ٩٪ مستوطنات يعادلها ١٪ وعرض على المصريين ٩٤٪ من الأرض لنا مع التبادل ^{منه} علما ان المساحة الفعلية للمستوطنات ١.٨٪ ونحن وافقنا على ٣٪ مع التبادل على ان لا تؤثر على التواصل الجغرافي لمناطقنا وان لا تشمل مناطق المياه الجوفية .

وعرض الرئيس التحرك السياسي الشامل منذ المجلس المركزي الماضي وحتى الآن بما في ذلك مباحثات كامب ديفيد الفاشلة واجتماع لجنة القدس واجتماع مجلس الجامعة . كما أكد على التمسك الكامل بحقوقنا في الالجئين والقدس والحدود والمياه والدولة . وأوضح ان أمريكا لم تكف بالموقف المتحاز في كامب ديفيد بل واصلت ضغوطاتها على الدول التي قصدها في جولاته الأخيرة لحشد التأييد لاعلان تجسيد الدولة عبر ميعوثيها والاتصالات الهاتفية الأمر الذي انعكس على مواقف بعض الدول وخاصة الأوروبية التي كانت قد أعلنت تأييدها لاعلان الدولة في مؤتمر برلين ثم عدلت لتتحفظ على هذا التأييد . وأشار إلى ان المجلس له حرية الاختيار في تحديد موعد اعلان تجسيد الدولة مؤكدا على أهمية النظر في الآثار المترتبة على ذلك مع الطلب لاعطاء المفاوضات فرصة خمسة اسابيع طلبها الرئيس كلينتون قبل نهاية ولايته .

وأكد الرئيس ان هناك فجوة كبيرة مع اسرائيل التي تطالب بالبقاء في ١٠٪ من التكتل الاستيطانية والموقف الفلسطيني الذي يحدد ان لا تتعدى هذه النسبة ٣٪ في الضفة والامسحاب الكامل من غزة .

وطالب بالبقاء في ١٥٪ في منطقة البحر الميت وغور الاردن لفترة قد تصل من ١٠-١٥ عام . وأكد على المطالب الاسرائيلية من الفلسطينيين وخاصة الامنية التي طالبت بوضع (٥) محطات اذار مبكر على طول حدود الاردن اضافة إلى (٦) نقاط عسكرية الى جانب المطالبة على اجزاء من مدينة القدس الشرقية وباحة الحرم الأمر الذي رفضناه . كما تطرق إلى التهديدات العدوانية الاسرائيلية مؤكدا الاستعداد الفلسطيني للمواجهة بعد ذلك فتح باب النقاش العام

- أبو علي مصطفى تكلم باسم الجبهة الشعبية:

حيث أكد على ان التسوية في ساروق ويجب معرفة عناصر هذا المأزق مؤكدا ان السياسة الاسرائيلية لا تعترف بحقوق شعبنا الفلسطيني والسياسة الامريكية تجسد

ذلك. مؤكدا ان المرحلة الانتقالية قد انتهت مما يتطلب البدء بالخطوات التجسدية للدولة على الأرض بما فيها انتخابات برلمانية للدولة وانتخابات محلية وتحويل الموضوع إلى مؤسسات منظمة التحرير الفلسطينية مؤكدا على موقف الجبهة الشعبية ضد التأجيل وضد التبادلية التي طرحت مع ضرورة تصليب بنيران الجبهة الداخلية مناشدا في ضرورة الوصول إلى حل مشكلة المعلمين .

-صالح رافقت باسم الاتحاد الديمقراطي الفلسطيني(فدأ) :

- التأكيد على التقدير لعمود الوفد الفلسطيني بقيادة الرئيس في قمة كامب ديفيد رغم الضغوط والتهديدات الامريكية الاسرائيلية .
- ضرورة وضع خطة فلسطينية لمواجهة الاجراءات الاسرائيلية في تهويد القدس والاستيطان .
- الاعلان عن عدم تحديد المرحلة الانتقالية والتأكيد على ان الفلسطينيين نفذوا الالتزامات المترتبة عليهم والضغط على اسرائيل لتنفيذ التزاماتها .
- وضرورة التأكيد على قرارات دورتي المجلس المركزي في شباط وتموز بشأن قضايا الوضع النهائي والتي تشمل قرارات الاجماع الوطني ورفض تجزئتها وتأجيل ايمائها أو عقد اتفاق جزئي والتأكيد على السيادة الكاملة على القدس الشرقية التي احتلت عام ٦٧ وعلى جميع احيائها ومقدساتها بما فيها حي المغاربة وحائط البراق .
- اتخاذ اجراءات لتجسيد سياق الدولة على الأرض وتفعيل مؤسسات منظمة التحرير الفلسطينية .

-تيسير خالد باسم الجبهة الديمقراطية :

- مازق مسيرة السلام وعمق المفاوضات وما تأكد من قمة كامب ديفيد بممارسة الضغوطات على الفلسطينيين للتنازل .
- الرفض المطلق لتبادل الأراضي قبل الاقرار بالانسحاب إلى حدود الرابع من حزيران التمسك بقرارات وثوابت المجلس لأنها تشكل ثوابت اجماع وطني والتخوف من طرح حل شاملة لاجيء لبنان قبل ان تقرر اسرائيل بحق العودة وجدولة العودة لجميع اللاجئين في كل مواقعهم .
- تطالب بكشف التفاهات التي تحدث عنها البعض واستمرار المفاوضات على أسس هذه التفاهات التي تم التوصل إليها في قمة كامب ديفيد .
- ضرورة المطالبة بتنفيذ استحقاقات المرحلة الانتقالية

الدعوة لوقف المفاوضات بصيغتها الراهنة . و اعادة الأمور الى نصابها باعلان سيادة دولة فلسطين على كافة الأراضي المحتلة بما فيها القدس .
 وهذا التجسيد لا يحتاج الى اعلان جديد بعد أن اعلنت في ٨٨/١١/١٥ نحن نطالب بتنفيذه على الأرض . و في تاريخ انتهاء المرحلة الانتقالية في ٩/١٣ و نحن نحذر من الرجوع من هذا القرار بعدم التحديد للمرحلة الانتقالية و تجسيدها في التاريخ المعين .
 ضرورة تنفيذ قرارات المجلس السابقة .

- الرفيق أبو العباس باسم جبهة التحرير الفلسطينية :
 (الكلمة مرفقة بالتقرير)

و في اليوم التالي ٩/١٠ استكمل النقاش العام

- ركاد سالم (أبو محمود) باسم جبهة التحرير العربية :

- أكد على عدم جدية المفاوضات و طالب بوقفها و ضرورة الاعلان عن انتهاء المرحلة الانتقالية و اتخاذ خطوات سيادية على الأرض لتجسيد اعلان الدولة التي اعطت لها الجزائر عام ٨٨

- وسمير غوثية باسم جبهة النضال الشعبي الفلسطيني :

- أشاد بصمود الوفد المتفاوض برئاسة الرئيس في كامب ديفيد و تمسكه بالثوابت الوطنية رغم الضغوطات
 - طالب بالاعلان من انتهاء المرحلة الانتقالية و عدم التجديد لها و اتخاذ الخطوات السيادية على الأرض - أجل تجسيد اعلان الدولة .

- جميل شحادة باسم الجبهة العربية الفلسطينية :

- أشار بصمود الوفد المتفاوض و التأكيد على ضرورة انتهاء المرحلة الانتقالية و اتخاذ الخطوات السيادية على الأرض .

- سليمان النجاب باسم حزب الشعب أشار بصمود الوفد المتفاوض و أكد على التمسك بالثوابت و انتهاء المرحلة الانتقالية و بناء مرتكزات الدولة لتجسيدها على الأرض .

- و تحدث يحيى موسى باسم حزب الخلاص أن فلسطين وقف اسلامي و عدم المساس بأي من المقدسات في القدس و ضرورة تجسيد الدولة على الأرض و وقف المفاوضات .
 - و قد تشكلت لجنة صياغة للبيان الختامي من :

- الطبيب عبد الرحيم (رئيسا للجنة) - أحمد عبد الرحمن - جميل المجدلوي (جبهة شعبية) - أبو ليلي (ديمقراطية) نبيل صرو - عبد الرحمن عوض الله (حزب الشعب

✓

- (صالح رأفت (فدا) - واصل أبو يوسف (تحرير فلسطينية) - حسين رحال (تحرير عربية) احمد مجدلاوي (جبهة نضال) صلاح البردويل (حزب الخلاص) جميل شحادة (جبهة عربية فلسطينية) .
- وفي لجنة الصياغة تم تسجيل تحفظ باسم الجبهة على الفقرة الخامسة في البيان لأنها تركت موضوع تجسيد الدولة الى الفترة القادمة .
- وسجلت الجبهة الشعبية والديمقراطية و جبهة التحرير العربية و الخلاص تحفظهم على هذه الفقرة و بعد انجاز البيان الختامي تم قراءته في المجلس و اتفق على التصويت على الفقرة الخامسة في البيان التي جسدت خلافا في الرأي و قد صوت على هذه الفقرة ٥٨ عضو و ١٥ عضو امتنع و ٣ أعضاء و قد اتخذت الجبهة قرارا بالامتناع عن التصويت بخصوص هذه الفقرة .
- بعد ذلك صوت على البيان الختامي بالشكل العام و صدر باجماع الحاضرين .
- و تم الاعلان عن انتهاء أعمال المجلس المركزي على أن يعقد في الفترة القادمة و بما لا يتجاوز ١١/١٥ حسب البيان الختامي مبرا أن هذه الدورة مفتوحة
- من الجدير ذكره ان اجبرته حضرتنا المديسة بوفد برئاسة ارفيه ابو العباس الاسي العام وعضوية ارفاهه ابراهيم وعضوا الامانة العامة وواصل أبو يوسف .

ملحقه ١

- * ~~كلمة ارفيه ابو العباس التي القاها في الممبلع~~
- * البيان الختامي للممبلع المركزي

الرقم :

التاريخ : ١٣ / ٩ / ٢٠٠٠

غزة الاعلام المركزي لجبهة التحرير الفلسطينية

عقدت قيادة جبهة التحرير الفلسطينية اجتماعاً مطولاً برئاسة الرفيق أبو العباس الأمين العام للجبهة خصصه لبحث نتائج اجتماعات المجلس المركزي في دورته الأخيرة التي عقدت في غزة يومي ٩ و ١٠ ايلول / ٢٠٠٠ .

تمت خلاله روح المسؤولية العالية والديمقراطية التي ميزت النقاش داخل المجلس المركزي بحيث عكست ادراك الجميع لخطورة التحديات التي تفرضها المرحلة ومصيريتها .

ورحبت بالنتائج الايجابية التي تمخضت عن هذا الاجتماع كما عبر عنها في البيان الختامي الصادر عنه حيث جدد التمسك بالقرارات الوطنية الفلسطينية .

وتمن الاجتماع القرارات الصادرة عن المجلس المركزي وطالب بالشروع الفوري بتطبيقها ، وندد على أن مصداقية المجلس تقتضي التنفيذ المبدع والحلالي لجميع القرارات التي تصدر عن دورات اجتماعاته لأنها تمثل مخطوط سياسة رئيسية للعمل الوطني الفلسطيني .

وتوقف الاجتماع أمام البند الذي يتعلق بموعد الثالث عشر من ايلول واعلان تجسيد الدولة الفلسطينية . وأكد تحفظ جبهة التحرير الفلسطينية على ما جاء في البيان الختامي بخصوصه واعتبر أن ما جاء بخصوص ذلك ينطوي على القبول الضمني بتجديد المرحلة الانتقالية . وأضاف ان تقويت مواعدين : هما الرابع من ايار من العام الماضي والثالث عشر من ايلول الحالي ، من شأنه أن يعكس نفسه سلباً على معنويات جماهيرنا ومستوى جاهزيتها .